

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/92/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244756
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1111244756.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Soni Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD, v spore žalobkyne 1/ P. W. bývajúcej v A., 2/ V. S. bývajúcej v R. a 3/ Ing. M. V., bývajúcej v R., všetky zastúpené advokátskou kanceláriou FUTEJ Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody 56 357,26 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11 C 203/2011, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29.septembra 2015 sp.zn. 5 Co 431/2015, 5 Co 432/2015, takto

rozhodol:

I . Dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2015 sp.zn. 5 Co 431/2015, 5 Co 432/2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 24.februára 2015 č.k. 11 C 203/2011- 394 o d m i e t a.

II . Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením z 24.februára 2015 č.k. 11 C 203/2011-394 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok súdny poplatok vo výške 20 € [položka č.7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.)] za odvolanie žalobkyne proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o náhradu škody podaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) a žalobkyňou odôvodňovaná údajným nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska pri vykonávaní bankového dohľadu nad Podielovým družstvom slovenské investície.

2. Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie s tým, že podaním odvolania proti rozsudku okresného súdu jej nevznikla poplatková povinnosť, lebo žalobu podala v čase, keď konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom bolo ako celok zo zákona vecne oslobodené od súdnych poplatkov.

3. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. septembra 2015 sp.zn. 5 Co 431/2015, 5 Co 432/2015 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu, ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.), potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že v prejednávanej veci nebol preukázaný základný predpoklad pre založenie objektívneho zodpovednostného vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci (§ 9 uvedeného zákona). Národná banka Slovenska mohla až od 1. júna 2010 dohliadať, či Družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Žalobkyňa (právna predchodkyňa žalobkyní) si musela byť vedomá, že s jej investíciou je spojené riziko, pokiaľ ale napriek tomu investovala, nemôže byť jej finančná ujma pričítaná na ťarchu žalovanej. Všetky žalobkyňou namietané okolnosti o údajnom nesprávnom úradnom postupe NBS sa pritom týkali takých nesprávností, ku ktorým malo dôjsť v procese rozhodovania NBS; nesprávnosti tejto povahy ale nemožno považovať za dôvod, ktorý zakladá zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol teda v konaní preukázaný nesprávny úradný postup NBS pri vykonávaní bankového dohľadu. Správny je tiež právny záver súdu prvej inštancie, že nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi konaním NBS a škodou žalobkyne. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyni dosiaľ nevznikla žiadna škoda, v dôsledku čoho chýba aj tento predpoklad zodpovednosti štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Odvolací súd nezistil ani procesné pochybenia súdu prvého stupňa, keď podľa obsahu zápisníc z pojednávania je zrejmé, že súd postupoval pri vykonaní dokazovania listinami v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. a strany sporu riadne oboznámil s obsahom založených listinných dôkazov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Vo vzťahu k odvolaniu podanému proti uzneseniu okresného súdu o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie, odvolací súd uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť a súd prvej inštancie jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 €.

4. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v celom rozsahu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu. Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvostupňového súdu) je vecne nesprávne (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa názoru dovolateľky odvolací súd pristúpil k rozhodnutiu o jej odvolaní svojvoľne, arbitrárne, formalisticky a bez vysvetlenia opomenul pre účastníka konania priaznivú judikatúru, preto je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Vykonané dokazovanie bolo neúplné a jeho výsledky boli súdmi nižšieho stupňa nesprávne vyhodnotené. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo založené na nesprávnych skutkových a tiež na nesprávnych právnych záveroch. Následne žalobkyňa v dovolaní rozobrala povinnosti žalovanej vo vzťahu k podmienkam vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým jej bol vyrubený súdny poplatok za odvolanie, označila za priečiace sa zákonu. Súdny vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala rozhodnutia súdov oboch stupňov o poplatkovej povinnosti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu vyjadrila, rozhodnutia súdov nižších stupňov považovala za vecne správne a podané dovolanie za nedôvodné. Žiadala, aby dovolací súd dovolanie odmietol v celom rozsahu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana

sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. K dovolaniu žalobkyne proti časti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 24. februára 2015 č.k. 11 C 203/2011-394, dovolací súd uvádza, že tento výrok, i keď je obsiahnutý vo výrokovej časti rozsudku, má povahu uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež vada konania žalobkyňou namietaná (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

10. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzuje procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrubený súdny poplatok v rozpore so zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane sporu (účastníkovi) neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnomu záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

11. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.